

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara ipsa, qua in ratione sit præstantissimum mundi miraculum, n. 6

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

in pronunciaffent, exclamat in hæc verba. O miraculorum miracula, & rerum admirandum res maximè admirandæ, & rursùm miracula in Incarnatione recensens: O quot, inquit, miraculorum, & cuiusmodi fœderum hæc silula, hic sterilitatis fœtus officina extitit. Diuinitatis uisum, & humanitatis, passionis, & impassibilitatis, uitæ, ac mortis, ut scilicet, in omnibus rebus id, quod inferius erat à præstantiore uinceretur, hæc ille. & iterum ad Deiparam sermonem dirigens, alia admirabilia recenset: Sande, inquit, res omnes conitæ dignitatis antecelluisti, ac te enim sola summus ille opifex parib' assumpsi, hoc est, massæ nostræ primitiæ: Caro ipsius ex carne tua, & sanguis ex sanguine tuo, & hæc è mammillis tuis suxis Deus, & labia tua Dei labijs unita sunt, O miracula mentis capium, atque orationis facultatem excedentia, huculque Damascenus.

Bernard. 5. Bernardus homilia 2. super missus est mellifluis suo eloquio, miracula, quæ cum Verbum caro factum in utero uirgineo, tanquam in miraculorum officina perfecta sunt pulchrè commemorat: is enim enarrans illud

Jerem. 31. Nouum creauit Dominus super terram, femina circumdabit uirum. Verio me, inquit, ad conceptum, partumq; uirginalem, si forte inter plurima noua, ac mira, quæ ibi profectò infficit, qui diligenter inquiris, etiam hanc, quæ de propheta protuli, reperit nonitatè. Porro ibi agnoscitur longitudo bruiis, latitudo angustia, altitudo subdita, profunditas plana, ibi agnoscitur lux non lucens, Verbum infans, aqua sitiens panis esuriens uideas, si attendas, Potentiam Regi, sapientiam instrui, uirtutem sustentari, Deum deuq; lactantem, sed Angelos resicientem, uagii: em, sed miseros consolantem, uideas, si attendas, tristari latitiam, pauere fiduciam, salutem parit, uitam morti, fortitudinem infirmari sed quod non minus mirandum est ipsa ibi cornitur tristitia latifcans, pauor confortans, passio saluans, mors uiuificans, infirmitas roborans, & inter hæc nouam feminæ agnosce uirum circumdantem, eiem Mariam uideas, uirum approbatum à Deo, Iesum suo utero circumplectentem, uir igitur erat Iesus, uocatum etiam natus, sed sapientia non atate, animi uigore non uiribus corporis, maturitate sensuum, nõ corporalia membrorum, & infra: Femina circumdans uirum iuxta Isaiam, Virgo est concipiens Deum. Vides quam stupendum sit hoc unum de Virgine factum, & in Virgine MIRACULUM,

quod tot miracula prouenerunt, tot oracula præcesserunt: hæc Bernardus.

S. Bernardus

Hic consonat sanctus Bernardinus tom. 3 sermone 1. art. 2. cap. 3 Spiritus sanctus, inquit, occurrit Virgini gloriosa, eam recognoscens, fornacem sui amoris, & officinam suæ stupendæ, operationis, in qua, & de qua fabricatum est corpus mundissimum filio Dei & intra, Spiritus sanctus ostendit electis expressè, quod in hac officina, id est in beata Virgine, & per eam fabricatus, quicquid in gratia mirificum operatur, & quod in hac totum ignem operationis reclusit, quem unquam dare disposuit creatura rationali. hæc sanctus Bernardinus.

And. Crest.

Andreas præterea Cretenfis oratione in salutationem Angelicam, eam Verbi officinam dicit.

Proclus.

Proclus Episcopus Constantinopolitanus de Deipara agens, hæc, inquit, unitarum in se naturarum officina.

Arnoldus

Arnoldus Carnotensis tract. de laud, Mariæ Spiritus sancti officinam appellat, in qua nimirum, Spiritus sanctus superueniens ex purissimis eius sanguinibus corpus Christi fabricauit.

Atque hæc de primo miraculorum capite, quæ ex Deipara ueluti fulgura ex diuino throno corruscaunt, satis pro nostra tenuitate dicta sunt.

DEIPARA IPSA QVA RATIONE sit præstantissimum mundi miraculum.

6. Quid si mentis oculum ad secundum genus miraculorum conuertamus, eorum scilicet, quæ in ipsamet Virgine emicant, dicemus, profectò cum Chrysostomo serm. de Deipara, beatam semper uirginem Mariam magnum reuera miraculum esse Nam & S. Ignatius in Epistola ad S. Ioannem appellat eam Cæleste (si fas est dicere) Prodigium, & sacratissimum spectaculum.

Præstantissimum miraculum Deipara hic Chrysostomus sermo legitur de 1. a Sep. sembris in Brouario S. Ignatius S. Epist. 1. a. huc hyst. nigr. ap. h. r. omnia oratio. Epiphani. Agoc. 1. a.

Et S. Ephræm in orat. de Deipara sic eam salutat: Aue præstantissimum uniuersis orbis terræ Miraculum,

Epiphanius uero oratione ad Deipara: O Virgo, inquit, sanctissima, qua exersitas Angelorum in stuporem deduxisti, stupendum enim est Miraculum in Cælis, Mulier amissa sole: stupendum Miraculum in Cælis mulier gestans lucem in uulnè, stupendum miraculum in Cælis alter Thronus Cherubicus, stupendum miraculum in Cælis

Caelis mulieris filius, qui est ipseus, & seculorum est Pater stupendum miraculum in Caelis Thalamus Virginis habens filium Dei, Deum sponsum Christum: stupendum Miraculum in Caelis Dominus Angelorum, Infans Virginis effectus est: hæc Epiphanius.

S. Bernar. S. Bernardinus Senensis tomo 1. conc. 61. art. 1. cap. 12. Eam miraculorum MIRACULUM vocat,

Damasc. Damascenus oratione 1. de Natiuitate de Deipara agens: O Miraculum, inquit, omnium miraculorum maxime nouum, Mulier Seraphinis sublimior effecta est, Deus visus est paulo minus ab Angelis innotatus sileat sapientissimus Salomon, nec tam nihil sub sole nouum esse

Ierem. 31. affirmet. hæc ille: & merito, quia Ierem. 31. Creauit Dominus nouum super terram, Faciem suam circumdabit virum.

Et sane magnum est Miraculum, quod mulier Genitrix sit Dei: quod eadem Mater sit, & Virgo: quod tot privilegiorum prærogatiuis, præter communem aliorum omnium Sanctorum & Angelorum legem, exornata tot, tantisque virtutum meritis supra reliquos Sanctos fuerit decorata, ut ipsi caelestis Curia Principes, inquit Bernardus sermone 4. de Assumptione, in consideratione tanta nouitatis clement non sine admiratione. Quia est ista, qua ascendit de deserto delicias affert: nec enim pares inueniuntur deliciae, vel in nouis quos in Cuiusque Domini laetitia sumimus impetus, qui ad vultu gloria, voluptatis gloria potiamur sic Bernardus; qui eadem serm. 2. de Assumptione, de sanctis Angelis admirantibus Deiparæ præstantiam scribit.

Bernard. Verum ratione etiam id ipsum licet confirmare: Miraculum enim, inquit S. Thom. 1. part. 2. q. 105. art. 7. dicitur, quasi admiratione plenum quod habet causam simpliciter, & omnibus occultam; hæc autem est Deus & in 1. 2. q. 112. art. 10. tria docet S. Thomas in operibus miraculosis inueniri solere. Primum, quod sola diuina virtute fieri possint; sunt enim ex eodem 1. part. quest. 110. artic. 3. præter ordinem totius naturæ creatæ. Secundum, in quibusdam miraculosis operibus inuenitur forma inducta esse supra naturalem potentiam talis materis. Tertium, in huiusmodi operibus miraculosis est aliquid præter solitum, & consuetum ordinem cauendi effectum: ex quo inferri iustificationem impii, quamuis sit opus super naturale, quandoque non esse mi-

Qua sunt in incarnationis Christi miraculo spectanda. S. Thom. S. Thom.

raculosam, quando scilicet sit consuetudo eius iustificationis; His positis dignitas maternitatis Dei, sanctitas beatissime Virginis non tantum excedit omnem ordinem naturæ, sed etiam consuetum ordinem gratiæ, siue homines quantum sanctitate præclaros, siue etiam supremos Angelorum Principes spectes; cum omnes longo intervallo superet, & in cælo Chorum ab omnibus separatim constituat, atque altioris ordinis dignitatem obtineat, qua statum reliquorum omnium excedit, ut cap. 6. ostendimus; quippe quæ Dei Mater, & omnium est Regina. Ergo merito à SS. Patribus, quos supra citauimus, stupendum miraculum non tantum in terris, verum etiam in cælis, ipsis Angelorum Principibus omni admiratione dignissimum appellatur: quod nimirum multis privilegiis, quæ in vna Deiparam cadunt, solus Dei virtute factis sit exornata: quorum, & si aliqua nobis sint cognita; purissima tamen nos latent: verum ex dignitate maternitatis Dei ea vtrumque conuenimus. Quocirca Damascenus orat. 1. de Nat. eam miraculorum abyssum vocat; quasi in ea, tanquam in abyssu multa lateant miracula, ad quæ penitus penetranda humanis ingeniiis non tantum plane præcludatur. idem enim S. Bernardinus Senensis tomo 1. concion. 1. art. 3. capit. 1. Deiparæ perfectionem tantam esse affirmat, ut soli Deo cognoscenda referretur. Quam, inquit Andreas Cretensis oratione 1. de dorm. Dei tanquam est laudare pro dignitate, qui quos nouit rationibus in ea fecit miracula. Quapropter S. Ioannes Apoc. 12. Mulierem illam sole amictam, quæ Deiparam etiam significabat, ut cap. 3. dicimus, merito signum magnum in cælo appellare non dubitauit. & Moyles Exod. 3. Rubrum ardentem incombustum, quo ut canit Ecclesia: Virginis Deiparæ conseruata intelligitur; visionem magnam, id est, admiratione plenam, & miraculosam nominauit. De hac visione Iudeofonius sermone 1. de Assumptione: Accedite, inquit, & videte visionem magnam cum Moyse, quam vidi in rubro: vixit, inquam, iam completum, & admiramini quod praesidebat ipse tantus Patriarcha in spiritu futurum. Alioquin nisi in Spiritu videri non potest etiam res gesta: quia visio magna est, quam dignè praesideri, & annunciare nemo potest. Videbat enim, quod arderet Rubus siluestris, & non consummabatur, quod erat multum mirabile, sed longe mirabi-

Damasc.

S. Bernar.

Apoc. 12.

Cap. 3.

Exod. 3.

Iudeofon.

Exod. 3.

mirabilis quia Deus erat totus in Rubo, & Angelus vocabatur, & infra Quo n. mirum incom- busto manente, virginitatem B. Maræ conserua- tam credimus corde, confitemur ore: quoniam spi- ritus sanctus, qui Deus ignis consumens est, totam inflammasit, & incanduit, ita ut mater fieret Christi, & Templum diuinæ maiestatis, & iur- lun. Ergo plaris est res quam completam ceruis mus, & permanet in saluam quam f. gura, quæ pertransi ad tempus veritate exhibuit. Hinc quo que beatum dicimus Moysen, qui tanta à longa, & magna conspexit, & tremefactus non auebat accedere. Sed beator Maria ipsa viso fuit, de qua sine visione Abacuch tremens factus canit. Do- mine audiui audiam tuum, & timui, confite- rari opera tua, & expanis, expanis autem tale n- liquit, ut vidit, & expanis, & Moyses eo quod in comprehensibile erat homini, quod utriusque vide- bant, hæc ille defonios.

Abacuc. 4

Moyseus.

Bernard.

Dei para- rarius in- audium miraculu

Isa. 36.

Luce. 1.

Ambros. Theoph.

para, mortuorum autem plurimi resuscitati leguntur, idem Ecclesia ad Deiparam.

Tu, qua genuisti, Natura mirante tuum sanctum Genitorem, Virgo prius, ac peperisti.

8. Præter hæc autem, quæ commemoravi- mus Deipara privilegia, quibus satis patet eam Orbis Miraculum merito prædicari; sunt & alia quam plurimâ eidem diuino beneficio peculiariu concessa, quæ hoc ipsum con- firmant singularem quæ Deiparæ præ reliquis præstantiam nobis declarant; quorum aliqua licet ipsa in hoc opere explicentur; in præ- sentia tamen tu maximam nonnulla attingen- da duximus; & verò hæc ferè sunt.

Privilegia qua singulariorem Deiparam maiorem præstantiam

Quod nimirum non tantum electa, sed De hoc ar- pra omnibus fuerit præelecta, iuxta illud gumenio Cantic. 6. Sexaginta sunt Regina; & obleginta concubina; & adolescentularum non est numerus. Vna est columba mea perfecta mea, vna est matris sue electa Genitrici juxta Viderunt eam filii, & beatissimam præcauerunt, Regina, & concubina & laudauerunt eam.

De hoc ar- gumenio Cantic. 6. ap. 14. Gant. 6.

Quod, ut verbis vix Bernardi sermone Si- gnum magnum: Patribus caelis promissa, mysticis prefigurata miraculis, oraculis si- pice- nunciata prophetis, quæ etiam à Sibyllis hono- rificè fuerit prædicata.

Cap. 17.

Cap. 35, Cap. 8, & 18.

Quod Dei beneficio ex parentibus sterili- bus, qui ex voto nascituram prolem Deo di- cauerunt, sit orta, Angelo eius habititatem pa- rentibus præsignificante, id quod de nulla a- lia tribuere in sacris literis legitur. Dei enim per- fecta sunt opera, quare cum sobolem sterili concedebat, masculinam tribuere solebat, si hæc Virginem beatissimam excipias, quæ ad altissimam maternitatis Dei dignitatem erat euehenda.

Quod ex generosa stirpe, quadruplici semi- ne Patriarchali, Prophetali, Sacerdotali, atque Regio decorata, fuerit progenita.

Cap. 25.

Quod sola, inter filios Adæ, qui per semina- lem rationem, ut Theologi loquuntur, ab eo descendunt, originalis peccati singulari priu- legio fuerit immunis.

Cap. 7.

Quod in tuæ immaculatæ Conceptionis exordio ita sit confirmata in gratia, ut omnis noxæ actualis; etiam venialis semper fuerit experta.

Cap. 5.

Quod somitem semper extinctum habue- rit, nec vnquam sauietem membrorum legè, vel infernalis parus rebellionem tentent.

Cap. 5.

Quod

- Cap. 20.** Quod in sua Conceptione rationis usum accepit, votumque virginis Deo nuncupavit, ab eoque instanti mereri inceperit, eiusque meritum ne somno quidem interceptum fuerit.
- Cap. 21.** Quod in eadem sua Conceptione omnibus virtutibus Theologicis, & Cardinalibus, iisque heroicis, atque præclarissimis, gratis item gratiis datis fuerit exornata.
- Cap. 2.** Quod trimula in templo Deo ex voto consecrata, ibique sanctissime educata fuerit.
- Cap. 5.** Quod Benedicta inter mulieres, omnis maledictionis, cui genus humanum per peccatum Adæ erat obnoxium, expers fuerit.
- Cap. 7.** Quod gratia plena sancto Spiritu obumbrata filium Dei conceperit, facta vera Dei Mater, quæ est dignitas quædam infinita, & quem cæli capere non poterant suo gremio portauerit.
- Cap. 22.** Quod Mater simul, & Virgo perpetua, ante partum, in partu, & post partum, virginumque primiceria sit, suoque exemplo innumerabilem vtriusque sexus virginum mater extiterit.
- Bernard.** Quod sola, inquit Bernardus sermone Signum magnum, pragnantium radium non serferit, qua sine libidinis voluptate conceperat.
- Sap. 8.** Quod Deum virgineo partu absque dolore enixa, eius conuictu, qui Sap. 8. Non habet radium, nec amaritudinem, sed mirâ dulcedinem, atque utilitatem totos triginta tres annos sit via. quare merito Sap. 8. Generositatem eius glorificat consubernium habens Des.
- Cap. 8.** Quod corpus Dominicum in sanctissima Eucharistia exhibitum ex eius sanguinibus sit formatum in eius virgineo utero, qui propterea Cant. 7. dicitur: Sicut acervus tritici valatus lilie.
- Cant. 7.** Quod multis modis singulariter ad nostram salutem sit cooperata.
- Cap. 10.** Quod passionis Christi fructus singulari modo ei sit communicatus, & iuxta crucem filii fortiter astans doloris gladio sit transfixa; quem Bernard. sermone Signum magnum, martyrium cordis appositissimo vocabulo nominat quare & omnium prima maxima animi læticia Christum vidit resurgentem, eademque læticia est perfusa in sua conceptione, & in adventu Spiritus sancti in die Pentecostes, quo die ingentem gratiæ cumulatum est adeptæ.
- Quod Apostolorum, & Magistrorum magistra extiterit.
- Quod corpus eius non viderit corruptionem: sed ante communem resurrectionem corpore, & anima in cælum assumpta supra omnes Angelorum choros, & Sanctorum ordines ad dexteram filii collocata, chorum supra omnes faciat separatum, & plus gloriæ ipsa vna obtineat, quàm reliqui Sancti, & Angeli simul.
- Quod eius præsentia beatis magnum gaudium accidentale afferat in cælo.
- Quod Regina Cælorum, omniumque Angelorum, ac Sanctorum sit Domina.
- Quod communis peccatorum, & omnium Aduocata, Mater misericordiæ, Mediatrix ad intercedendum; Mater item sit viventium, omniumque salutem promoueat.
- Quod cum dæmones multitudine, & viribus adeo valeat, ut lob 40. de Satana sub typo Leviatan dicatur: Non est super terram potestas, quæ comparatur ei, qui factus est, ut nullum timeret: us tamen vique adeo pauenda sit, atque terribilis, ut ad eius nomen, nedum ad imperium illico discurrant, eorumque caput potenter contriuerit.
- Quod gratiæ, & prærogatiæ omnes, quæ in aliis Sanctis sunt dispersæ, in ipsa longe perfectiori modo unitæ inueniantur.
9. Quod in eius gloriosa in cælum Assumptione ipsimet Angeli tantam in ea supernaturalium donorum multitudinem, atque præstantiam singulari privilegio à Christo illi collatam, quibus supra spirituales diuitias etiam delicis affuebat, multiplicem item, ac suauissimam in ipsa virtutum omnium frangantiam; eius quoque pulchritudinem incomparabilem, & inuisitam, ac tremendam contra dæmones fortitudinem merito celebrant, admirentur, atque suspiciant illis verbis Cant. 8. Quæ est ista quæ ascendit de deserto, delictis affluens, innixa super dilectum suum. & Cant. 7. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula sumi ex aromatis, bis myrrhæ, & thuris, & vniuersi pulueris pigmentarij? & Cant. 6. Quæ est ista, quæ progreditur quasi Aurora consurgens. Pulchra ut Luna, Electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata. Quibus verbis ad singularem eius præ cæteris dignitatem declarandam Deipara rebus non tantum pulcherrimis, sed in suo ordine ferè vnicis comparatur, Aurora, nimirum, Luna, Sol, & Castrorum

strorum aciei ordinatæ: etenim interdum nihil so e præstantius, noctu nihil Luna pulchrius; inter noctem verò ac diem nihil Aurora iucundius, denique inter hominum cæcus Castorum acies ordinata peculiari ter emine- re videtur, quippe quæ præter decorem maxi- mo Ciuibus præsidio, hostibus verò terrore esse solet.

Typi qui- bus Virgi- ni in sa- cri literis significan- tur. Quod tanta sit eius præstantia; tanta ma- iestas, ut cum plenè humano ingenio decla- rari nequeat; variis typis, atque symbolis per partes vtcumque adumbretur; quibus com- plures eius prærogatiuæ; ac priuilegia; diuer- tæ item virtutes, ac dona singulari quadam ratione illi à Deo tributa significantur. Hinc est, quòd in sacris litteris diuersis rebus assimi- latur; variis item typis exprimitur; quorum aliquot huc congesimus, omisiss citationibus sacrarum litterarum, vnde desumuntur, om- nissimilæ earum explicatione; cum hæc fere omnia suis locis, quæ ex indice rerum fa- cilè lector cognoscet, à nobis vberitùs pertra- ctentur.

Deipara sacris re- bus com- paratur. Cap. 3. Interdum enim Deipara propter insignem suam sanctitatem, qua Dei habitaculum erat, tota que diuino cultui mancipata, rebus sacris comparatur; atque ita dicitur Templum Domi- ni, Tabernaculum fœderis, Sanctuarium Dei, Porta Orientalis Templi, Candelabrum Aureum, Mensa panum propositionis, Altare Thymiamatis, Solum gloriæ Dei, Vrina manna aurea, Propitiatorium, Arca Testamenti.

Alis signi- ficantur. Interdum rebus illis, quæ in sacris litteris mysticum aliquod præclarum continent, si- gnificatur, propterea vocatur Arca Noè, Scala Iacob, Porta Cœli, Rubus ardens incombustus, Virga Aaron, Ciuitas refugij, Vellus Gedeonis, Virga Iesse, Turris Dauid, Thronus Salomonis, Ferculum eiusdem, Ciuitas Dei, Domus Sapientia, Aula Dei, Thalamus sponsi.

Virg. no- mina ab emen- tis viribus. Interdum iis rerum nominibus appella- tur, quæ propter præstantiam, & iucundita- tem inter alia præcipuè eminent Idcirco no- minatur Cœlum, Stella maris, Stella matutina, Stella Iacob, Iris seu Arcus cœlestis; Nubes leuis, Paradisus voluptatis, Lignum vitæ, Fons vni- uersam terram irrigans, Hortus conclusus, Fons signatus, Puteus aquarum viuientium, Aquæ du- ctus cœlestis gratiarum, Navis in istioris de lon- ge portans panem, Speculum sine macula, Mons Dei, Mons in vertice montium.

Nauis. Interdum iis plantis, iisque fructibus

assimilatur, quæ propter multiplicem usum fructibus in corporis valetudine conseruanda, aut re præcipuis situenda, vel propter odoris, aut saporis sua- nitatem, vel propter pulchritudinem omni- bus sunt gratissimæ, ideo que dicitur Cedrus, Cap. 6. Cypressus, Palma, Plantatio Roæ, Oliua, Plata- nus, Terebinthus, Narax, Balsamum, Lilium in- ter spinas, Botrus cypri:

Interdum ad excessum, quo in supernatu- ralibus donis reliquos omnes Angelos, ac San- ctos superat demonstrandum, eius corporis partes, quibus spiritualia animæ dona me- taphoricè significantur, rebus assimilantur, quæ absque vlla proportionem humana mem- bra sua magnitudine superant, quemadmo- dum c. 6. diximus, ac propterea Cant. 7. ei in- ter alia dicitur: Collum tuum sicut Turris ebur- nea; Oculi tui sicut Piscina in Hebron; Nasus tuus sicut Turris libani; Caput tuum, ut Car- melus, Scatura tua assimilata est palma, & cap. 8. Vbera tua sicut Turris.

Virginis præstantia magnis re- bus meta- phoricè si- gnificatur

Cant. 7.

Et his quidem aliisque permultis typis, ac metaphoricis nominibus Deiparæ præstan- tia per partes vtcumque adumbratur: Cæte- rum neque his singillatim, neque omnibus si- mul sumptis plenè explicari potest: Quippe cuius perfectio cum sit mater Dei, quæ dignitatem quandam habet insinitam, tanta est, ut soli Deo, teste S. Bernardino Senensi, cognoscenda refer- retur, ideoque quidam in carmine ad Dei- param, cum pleraque eiusmodi symbola de ea recensuisset, illud eleganter subicit.

S. Bernar- dinus Se- nensis tom. 2 serm 51 art 3. c. 1.

Maiores, pluresq; tibi debentur honores; Sed quos nō hominū, mensue, liberue capit. Itaque ex dictis perspicuum remanet; ex Deipara, quæ Dei Thronus est, non tantum miraculorum signa in Christi incarnatione emicuisse, verum etiam ipsammet ma- gnum fuisse orbis miraculum in qua tot, tan- taque Dei dona supra ordinarium rerum, siue naturalium, siue supernaturalium cur- sum, vel ipsi vni inter puras creaturas tributa, vel ipsi præ aliis longè cumulatis singulari quadam prærogatiua concessa, fulgent, atque coruscant.

MIRACVLA, QVÆ PER DEIPARAM in hominum utilitatem sunt.

Miracula

11 Iam verò quòd spectat ad tertium mi- raculorum caput, operum scilicet ad- mirabilem, quæ præter totius naturæ crea-

ex Deipa- ra pro- ducunt.